

РЕШЕНИЕ

№ 2637

гр. София, 22.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 138 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА П. ПОПОВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА ИВ. ДАНАИЛОВА
като разглежда докладваното от ДАНИЕЛА П. ПОПОВА Гражданско дело № 20221110121387 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.124 и сл. от ГПК.

Предявен е иск с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ за заплащане на сумата от 11180,25 лв., представляваща регресно вземане за половината от изплатено застрахователно обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност” по преписка с № *** за вреди, причинени при ПТП на 04.06.2016 г. на ***, ведно със законната лихва върху главницата от датата на исковата молба до окончателното изплащане. Претендират се разноските по делото. Ищецът твърди, че на 04.06.2016 г. е настъпило ПТП с участието на л.а. „****“, с рег. № ***, управляван от ***, и л.а. „****“, с рег. № ***, управляван от ***, в причинна връзка с което са причинени телесни повреди на ***, като твърди, че е изпълнил задължението си за обезщетяването им чрез изплащане на пострадалото лице на всички присъдени суми съобразно решение, постановено по гр.д. № 410/2021 г. по описа на ПРС. Твърди, че за пътнотранспортното произшествие са виновни и двамата водачи, като е налице съвина, поради което ответникът, като застраховател на гражданската отговорност на водача на л.а. „****“, с рег. № ***, следва да му възстанови половината от стойността на изплатеното застрахователно обезщетение. Претендират се сторените по делото разноски.

Ответникът е депозирал отговор в законоустановения срок, с който оспорва иска по основание и размер. Не оспорва съществуването на валидно застрахователно правоотношение за л.а. „***“, с рег. № ***, по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, но оспорва наличието на съпричиняване от страна на застрахования от него водач на МПС. Счита, че застрахованият при ищеца водач е извършил грубо нарушение на правилата за движение по пътищата, като е превишил повече от два пъти позволената скорост за движение в населено място и е направил невъзможно за водача на другото МПС да прецени правилно пътната обстановка и да пропусне движещия се по път с предимство автомобил. Претендира разноски.

Съдът, като прецени относимите доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Не е спорно по делото и от представените писмени доказателства се установява, че на 04/06/2016 г., около 16,00 часа на път № I - 7, в посока с.Козарево към с.Окоп, обл.Ямбол, в участъка на кръстовището образувано с път II - 53 от с.Калчево към гр.Ямбол е настъпило ПТП, при което е причинена телесни повреди на ***, изразяваща се в черепно-мозъчна травма, довела до пълна загуба на съзнанието до степен кома, представляваща разстройство на здравето, временно опасно за живота. Участници в това ПТП са лек автомобил марка „***“, рег. № ***, управляван от *** и лек автомобил марка „***“, рег. № ***, управляван от ***. Между двата автомобила е настъпил удар, вследствие на което е починал ***.

Образувано е НОХД №301/2019г. по описа на Окръжен съд Ямбол. В мотивите на присъда № 49/12.06.2020г. по НОХД №301/2019г. на ЯОС, е прието, че вина за произшествието имат двамата водачи на МПС - на водачът на „***“ и на водачът на „***“.

Към момента на настъпване на ПТП, отговорността на водача на „***“, рег. № *** е застрахована в „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД със застрахователна полица № BG0611500*** /11.09.2015 г., а отговорността на водача на „***“, рег. № ***, е застрахована в ЗК „БУЛ ИНС“ АД със застрахователна полица № BG02115002***/17.08.2015 г.

Във връзка с горепосоченото ПТП пред „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД, на основание чл.380 от КЗ, *** е предявил претенция за изплащане на застрахователно обезщетение, по която е образувана преписка №*** при

„ДЗИ - Общо застраховане" ЕАД, което определило и изплатило обезщетение в размер на 8 000 лева с преводно нареждане с FT 211651060***, от 14.06.2021 г.

Недоволен от определеният размер на обезщетение срещу „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД са предявени субективно съединени иски с правно основание чл.432, ал. 1, КЗ от страна на ***, въз основа на които е образувано гр.д. № 410/2021 г. по описа на РС - Поморие, за изплащане на застрахователно обезщетение за неимуществени вреди в пълен размер, понесени от ищеца, вследствие на ПТП от 04.06.2016г. С протоколно определение на съда от 26.07.2021 г., в качеството на трето лице-помагач на ответника е конституирано ЗК „БУЛ ИНС“ АД.

В хода на производството е установено, че в резултат на произшествието, *** е претърпял контузии на крайниците и черпно-мозъчна травма, изразяващи се в контузия на мозъка, церебрална кома и сопор, оток на мозъка, менингеален синдром, разкъсно-контузна рана в челната област, наложила и хирургическа обработка, като черепно-мозъчната травма се квалифицира като разстройство на здравето, временно опасно за живота, при възстановителен период, без настъпване на усложнения на по-късен етап, от около 2-3 месеца, а разкъсно-контузната рана и травмите по крайниците са довели до временно разстройство на здравето, неопасно за живота, с период на възстановяване при обичайно протичане на оздравителния процес от около 10-15 дни. Съдът приема, че сума от 20 000 лева, в пълен размер компенсира размера на болките и страданията на ищеца.

Въз основа на събраните по делото доказателства, в производството по делото било установено, че причина за настъпване на ПТП в РАВНА СТЕПЕН имат и двамата водачи на МПС- този на лек автомобил „***” и този на автомобил „***”. В мотивите на решението е прието, че водачът на „***” в нарушение на чл.20, ал. 2 от ЗДвП е управлявал превозното средство с превишена скорост от 131 км/ч, при въведено ограничение на скорост на движение с пътен знак от 50 км/ч. Прието е, и от водачът на л.а.„***“ е допуснал нарушение на чл.6.т.1 от ЗДвП, а именно - не се съобразил с предписанието на пътен знак Б 2 „Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство!” и навлязъл в път с предимство, по който се движел автомобил „***”. В решението е прието, че е налице независимо съизвършителство на

вредоносния резултат и от двамата водачи.

В решението на ПРС съд е прието, че противоправното поведение и на двамата водачи е причина за настъпването на вредоносния резултат, но тъй като искът е предявен срещу ответника „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД, съдът е ангажирал отговорността само на „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД за цялото вземане на ищците. Решението е постановено при участието на ЗК „БУЛ ИНС“ АД, като трето лице помагач на ответника.

При извод за основателност на обезщетението за неимуществени вреди в размер на 20 000 лева, съдът е приспаднал платената от „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД сума в размер на 8 000 лева, поради което с Решение №113/20.12.2021 г., постановено по гр. д. № 410/2021 г. по описа на ПРС, „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД е осъдено да заплати на *** сумата от 12 000 лева, представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, в резултат на ПТП от 04.06.2016г., ведно със законната лихва, считано от 21.06.2021 г. до окончателното изплащане на сумите, както и разноските по делото.

Установено е по делото, че „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД е изпълнило изцяло решението, като е изплатило на пострадалото от ПТП лице всички присъдени суми.:

С преводно нареждане с FT 220110600***, на 11/01/2022 г. „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД е изпълнило задължението си по влязлото в сила решение по гр. дело № 410/ 2021 г. по описа на ПРС, като е изплатило на основание на изрично пълномощно по банкова сметка на адв.Димитър Пенев общата сума от 13 880,05 лева, от които: 12 000 лева- главница, ведно с дължимата законна лихва в размер на 680,05 лева, за периода от 21.06. 2021 г. до датата на плащане - 11/01/2022 г. С преводно нареждане F T 220005087634417, на 05/01/2022 г. „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД е изпълнило и задължението за присъдените със съдебното решение разноски в полза на съда, в размер на 480 лева.

Доказателства за плащане от страна на ответника не са представени.

Така установената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Застрахователят по задължителна застраховка "Гражданска

отговорност" на автомобилистите обезпечава отговорността на застрахованото лице за реализирано от него ПТП в пълен обем до размера на предвидената в договора или закона застрахователна сума, като отговорността на застрахователя е функционално обусловена от тази на застрахования. Когато няколко лица се явяват независими съпричинители на едни и същи вреди, съгласно разпоредбата на чл. 53 ЗЗД, всеки от тях отговаря солидарно пред увреденото лице или неговите наследници за изплащане на цялото обезщетение. Поради тази причина и застрахователят по "Гражданска отговорност" на всеки от съпричинителите отговаря спрямо увреденото лице за цялата сума и по предявен от пряк иск по чл. 432 КЗ; срещу него. В това производство застрахователят не може да противопоставя възражението, че други лица също са причинили вредата и отговорността следва да бъде разпределена и между тях и техните застрахователи. Изпълнявайки задължението си да изплати цялото обезщетение по предявения пряк иск, застрахователят изпълнява свое собствено задължение по договора за застраховка, а не чуждо такова, и регресните права, които възникват за него са негови лични регресни права.

Съпричинилите вредите делинквенти отговарят солидарно спрямо увреденото лице на основание чл. 53 ЗЗД, но тази солидарност не обхваща техните застрахователи, тъй като тази хипотеза не е предвидена в нормата на чл. 121 ЗЗД. Тълкуване на закона не може да разпростира солидарната отговорност на делинквентите спрямо застрахователите им по застраховка "Гражданска отговорност" /определение № 774 от 18.10.2013 г. по т. д. № 1082/2013 г., т. к., I т. о. на ВКС). Солидарна отговорност не е налице и между делинквента и неговия застраховател (така т. 12 от ППВС № 4/1975 г.).

От друга страна не може да бъде отречено регресното право на платилия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" спрямо останалите делинквенти и техните застрахователи - извършеното от застрахователя плащане удовлетворява увреденото лице, но не погасява дълга на останалите съпричинители и на лицата, които обезпечават тяхната отговорност.

По изложените по-горе съображения, регресните права на платилия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не могат да бъдат реализирани нито по реда на чл. 74 ЗЗД (тъй като

застрахователят е платил един собствен дълг), нито по реда на чл. 127, ал. 2 ЗЗД (тъй като не е налице солидарна отговорност между застрахователите, нито между застрахователя и делинквентите). В този смисъл е задължителната практика на ВКС - решение № 121/18.09.2014 г. на ВКС по т. д. № 2859/2013 г. I т. о./. Отговорността не се реализира и по реда на чл. 54 ЗЗД, тъй като регресното право на застрахователя е специално спрямо това на останалите лица, носещи гаранционна отговорност - по арг. от чл. 344, ал. 1 (отм.) ЗЗД. При това положение предявената за разглеждане от ищеца искова претенция намира своето правно основание в нормата на чл. 411, ал. 1 КЗ . Това е така, защото текстът на чл. 411 КЗ възпроизвежда този на чл. 402, ал. 1 (отм.); ТЗ, респективно този на чл. 344, ал. 1 (отм.); ЗЗД приложим по отношение на всички видове договори за застраховка, които разпоредби са специални спрямо уредения в ЗЗД ред за упражняване на регресните права на лицата, носещи отговорност за чуждо неправомерно поведение / в т.вр. Решение № 83 от 22.08.2016 г., по т. д. № 3426/2014 г. на ВКС, I т. о., ТК, постановено по реда на чл. 290 ГПК - в същия смисъл е и определение № 492 от 03.06.2016 г., по т. д. № 3537/2015 г. на ВКС, I т. о., ТК/.

Ищецът с предявения иск реализира регресните си права в качеството си на заплатил обезщетение застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" спрямо застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на независимия съпричинител на застрахователното събитие.

По делото е установено с влязла в сила присъда, че *** като водач на лек автомобил марка „*** 318Д“ с рег. № А ***КА, е нарушил правилата за движение по пътищата, визирани в разпоредбата на чл. 21, ал. 2, вр. ал.1 от ЗДвП и чл.47 ал.3 от ППЗДвП и причинил пътно транспортно произшествие с лек автомобил марка „***“ с рег. № ***, с водач *** ; ***' *** от гр. Ямбол, при което по непредпазливост е пришил смъртта на повече от едно лице, както и телесни повреди на повече от едно лице, в т.ч. и ***.

Установено е по делото и това, че в качеството му на застраховател по гражданска отговорност на водача на л. а. *** с решение № 113 от 20.12.2021г., постановено по гр.д.№ 410 от 2021г. на РС Поморие, ищецът е осъден да заплати на *** застрахователно обезщетение. В рамките на това производство участие, като подпомагаща страна е било взето от страна на ответника по претенцията, предмет на настоящото дело.

Установено е по делото, че в полза на увреденото от настъпилото произшествие лице *** е било изплатено парично обезщетение, ведно с изтекла лихва върху него, както и присъдени им съдебни разноски в размер на сумата от общо 22 360.05 лв.

Доказано е по делото и това, че всяко от застрахователните дружества участващо в настоящото производство е имало качеството на застраховател по валидна застраховка "Гражданска отговорност" на водачите – участници в настъпилото на 04.06.2016 г. транспортно произшествие.

Съгласно чл. 429, ал. 1, т.1 КЗ, с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинени от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, а разпоредбата на чл. 432, ал. 1 КЗ предоставя право на увредения, спрямо когото застрахованият е отговорен по чл. 45 ЗЗД, да претендира заплащане на дължимото обезщетение пряко от застрахователя на деликвента. За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 КЗ, следва да е налице валиден застрахователен договор за застраховка "Гражданска отговорност", както и предпоставките на чл. 45 ЗЗД, пораждащи отговорността на прекия причинител на вредите спрямо увредения. Застрахователят дължи обезщетение за вредите дотолкова, доколкото застрахованият е отговорен спрямо увреденото лице, т.е. отговорността му е обусловена от отговорността на прекия причинител.

Съгласно чл. 300 от ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. В този смисъл влязлата в сила присъда постановена спрямо ***, в качеството му на участник в реализиралото се деяние /ПТП/ обвързва настоящата инстанция, с това че този водач е действал противоправно, като е нарушил императивно правило за движение по пътищата, а именно да управлява МПС при съблюдаване на разрешената в съответния пътен участък скорост на движение, като при разрешена скорост от 50 км./ч./ се констатира да е управлявал превозното средство към момента на настъпване на събитието със скорост от 131 км./ч., и това деяние е извършено виновно.

По отношение на другия водач, с чието участие се е реализирало обсъжданото транспортно произшествие на 04.06.2016 г. – *** няма постановена присъда, която да обвързва гражданския съд в преценката за деянието, противправността и вината. В хода на производството по гр.д.№ 410 /2021г. на РС-Поморие обаче, е установено, че и този водач е пряк участник в реализираното се транспортно произшествие на посоченото в ИМ място и дата, като ѝ неговото поведение следва да се квалифицира, като противоправно и стоящо в причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат – телесните увреждания на Стоян Масларов. В мотивите на решението е прието, че „...процесното произшествие е възникнало при независимо съпричиняване на вредоносния резултат и от страна на водача ***, управлявал лек автомобил „*** 80“, с рег. № ***, застрахован в третото лице „БУЛ ИНС“ АД, като според съда двамата водачи са допринесли в равна степен да настъпване на ПТП...” В това производство, БУЛ ИНС АД е участвало като трето лице помагач на страната на ДЗИ-Общо застраховане АД, не е обжалвало решението и същото е влязло в сила. Предвид това и с оглед разпоредбата на чл.223 от ГПК, съдът приема за доказано между страните, че вина за настъпването на описаното произшествие носят и двамата водачи. Всеки един от водачите, чиято гражданска отговорност е застрахована при ищеца, респективно при ответника е реализирал граждански деликт, което е предизвикало пораждаването на гражданската му отговорност пред увреденото лице за непозволено увреждане по смисъла на чл. 45 ЗЗД. Тази отговорност е била надлежно застрахована при застрахователите – страни в настоящия процес.

Настъпилият от обсъжданото ПТП вредоносен резултат – телесни увреждания на Стоян Масларов, е последица от поведението на всеки от водачите, управлявали катастрофиралите автомобили, поради което несъмнено се касае до хипотеза на съпричиняване. Степента на съпричиняване от двамата водачи е равна по своя интензитет /както е посочено в мотивите на решението на РС Поморие/, и в този смисъл тяхната отговорност за обезщетяване на причинените вреди от произшествието също би следвало да се разпредели по-равно, а именно - 50 % за водача на л. а. "****" и 50 % за водача на л. а. "****". В тези предели следва да отговарят и техните застрахователи по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите", тогава когато същите уреждат претенциите си един към

друг с оглед солидарната отговорност на преките причинители, чиито риск от причиняване на вреди са застраховали. Доколкото постановеното решение на РС - Поморие има установително действие в отношенията между страната и нейния помагач /страни в настоящото производство/ то както наличието на съпричиняване, така и процентното му съотношение не може да бъде оспорвано от ответника в настоящото производство, а доводите в противната насока, поддържани от него съдът отхвърля като неоснователни.

Съгласно разпоредбата на чл. 411 ал. 1 КЗ, с плащане на застрахователното обезщетение по имуществена застраховка застрахователят встъпва в правата на удовлетворения застрахован срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" до размера на платеното обезщетение. Отнесено към застраховките "Гражданска отговорност" и "Гражданска отговорност на автомобилистите", правилото ще има приложение и в хипотезите, при които има допуснато съпричиняване на вредоносния резултат от двама деликвенти, чиято гражданска отговорност е застрахована при различни застрахователи, което съпричиняване е породило солидарната им отговорност спрямо пострадалия, и дължимото на пострадалия обезщетение е изплатено изцяло само от единия застраховател. Тогава, когато в полза на увреденото/увредените лица е осъществено изплащане на цялото дължимо обезщетение, то в полза на платилият подобно обезщетение застраховател се поражда правото да встъпи в правата на застрахования при него деликвент-съизвършител по смисъла на чл. 53 и чл. 127, ал. 2 ЗЗД срещу другия деликвент-съизвършител /чиито действия, като трето лице, също са допринесли за пораждаване на солидарната гражданска отговорност спрямо пострадалите за цялото дължимо обезщетение и са породили опасност от увеличение на пасива на другия застрахован деликвент с цялото дължимо обезщетение/ или неговия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност".

В случая увреждането е причинено от деликвента – ***, чиято гражданска отговорност е застрахована при ищеца, и от деликвента – *** ***, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника. По делото е доказано, че ищецът е заплатил целия размер на присъденото с решение по гр. д. № 410/2021 г. обезщетение на пострадалите вследствие ПТП лица, вкл. натрупаните лихви и присъдени съдебни разноски. Това решение обвързва

ответника, относно възприетия в него размер на полагащо се обезщетение, защото ответникът е участвал в съдебното производство, в което това обезщетение е присъдено.

Осъщественото от ищеца цялостно плащане във връзка с репарацията на вредите на пострадалите лица се установява да възлиза на сумата от общо 22 360.05 лв., която включва в себе си следващите се обезщетения за търпени неимуществени вреди от пострадалото лице, както и начислената върху тях обезщетение за забава, както и заплатените по ангажиране на съдебната отговорност за заплащане на това обезщетение съдебни разноски в полза на пострадалите лица. По силата на чл. 411 от КЗ с плащане застрахователя – ищец е встъпил в правата на удовлетворените ползващи се от застраховката лица за размера на обезщетението, който надхвърля отговорността на застрахованото при него лице. Вече бе посочено, че отговорността на застрахования при ищеца причинител на вредоносния резултат заема 50 % от общия размер на настъпилите вреди, като другата част от вредите са последица от действията на водача на л. а. "****" – *** ***, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, което означава, че тази отговорност се свежда също до 50 % от общо репарираните вреди.

При вече формулираното заключение, че ищецът е осъществил плащане на пълния размер на дължимото в полза на пострадалите лица парично обезщетение за настъпилите вреди вследствие на ПТП, ответникът по силата на чл. 410, ал. 1 КЗ му дължи заплащане на 50% от заплатеното обезщетение и лихва за забава върху него или 50 % от 20 680.05 лв. /20 000 лв. – главница по заплатено обезщетение и 680.05 лв. – законни лихви за забава в плащането на главното вземане /, или сумата в размер от 10 340.03 лв.

Направените от ищеца разноски в исковото производство, в което е осъден от пострадалите лица да заплати застрахователното обезщетение, не подлежат на възстановяване по реда на чл. 411, ал. 1 от КЗ . С тази разпоредба законодателят е предвидил, че с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

Обичайните разноски за определяне на размера на обезщетението са тези, които застрахователят би направил, когато след сезиране от страна на

застрахования за настъпване на застрахователно събитие инициира процедурата, по която самия той би определил размера на дължимото от него обезщетение. Разноските, направени в исково производство, завършило с осъдително решение, с което дължимото обезщетение е присъдено в полза на правоимащ, по което застрахователят е ответник не представляват обичайни разноски по смисъла на чл. 411, ал. 1 от КЗ, независимо от това, че ответникът в настоящото производство е взел участие в рамките на проведеното срещу ищеца исково производство, в което е била ангажирана отговорността му от увредените лица.

Поради това съдът прие предявения иск за основателен до размера на 10 340.03 лева, в който следва да бъде уважен. Ответникът дължи и законната лихва върху главницата от датата на подаване на ИМ до окончателното плащане, както и и съответната част от разноските в настоящото производство, съразмерна на уважената част от иска.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „БУЛ.ИНС“ АД, ЕИК 831830482, седалище и адрес на управление гр.София, бул.Джеймс Баучер № 87, да заплати на „ДЗИ – ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ ЕАД, ЕИК 121718407, сумата 10 340.03 лева главница – съставляваща част от заплатено от дружеството-ищец в полза на увреденото лице *** парично обезщетение въз основа на застрахователен договор "Гражданска отговорност на автомобилистите", сключен по формата на застрахователна полица BG0611500*** /11.09.2015 г. във връзка с пътно-транспортно произшествие станало на 04.06.2016 г., която част подлежи на възстановяване от ответника носещ солидарна отговорност с ищеца за настъпилите вреди, въз основа на застрахователен договор "Гражданска отговорност на автомобилистите", сключен по формата на застрахователна полица № BG02115002***/17.08.2015 г., ведно със законната лихва от 20.04.2022г. до окончателното плащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата до пълня му предявен размер от 11 180.25 лв.

ОСЪЖДА ЗД „БУЛ.ИНС“ АД, ЕИК 831830482, седалище и адрес на управление гр.София, бул.Джеймс Баучер № 87, да заплати на „ДЗИ – ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ ЕАД, ЕИК 121718407, сумата от 1 374.32 лева – разноски

по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____